

BESEDILO: ALENKA SIVKA | FOTO: IZTOK DIMČIN MGL

Tosja in Gašper Tič

ATI SE MI ZDI KUL

Sem bila kar malo osupla, ko sem prišla na intervju in ob Gašperju zagledala tako majhnega fanta. Pričakovala sem, da je starejši. Mirno in brez zadrege je odgovarjal na moja vprašanja, saj je že pri treh letih vedel, da bo igralec. Gašper ga je nežno spodbujal k odgovorom, mi malo pomagal pri vprašanjih, mi razlagal 'podnapise'. A Tosja je odločen: on bo igralec! Starejši brat Gal je tega zelo vesel, saj se nadeja mastnih zaslužkov, sploh če bo mlajšemu bratu uspelo v Hollywoodu.

la o tem, kljub temu da je to njegova edina želja in poklic, ki ga omenja že od tretjega leta dalje, sva te stvari nekako zadrževala do desetega, enajstega leta. Iskreno povem, da sva kakšne ponudbe in klice tudi zamolčala. Ker vedno prej pokličejo starše. Za predstave, za reklame, filme. (Tosja naredi zaprepaden obraz, ker ni vedel za to.) Tosja, ti nisi vedel za to, ker si bil še majhen. Ker pa je ta želja trajala in trajala in bila vseskozi bolj izrazita, sva se odločila, da lahko nastopi v oddaji Fircbologi, ko je bil star deset, enajst let. Pa tudi v eni reklami je nastopil, vsi trije smo šli na avdicijo, a je vlogo med osemindesetimi dobil samo on, Gal in jaz pa ne. Tako da je Tosja rojen pod srečno zvezdo. (smeh) Reklamo so predvajali samo v tujini, z Natašo ga res ne želiva 'prodajati' v Sloveniji, sva zelo zadržana do tega. Želiva, da gredo stvari dovolj počasi. Naj igra iz želje in užitka, ne zaradi tako imeno-

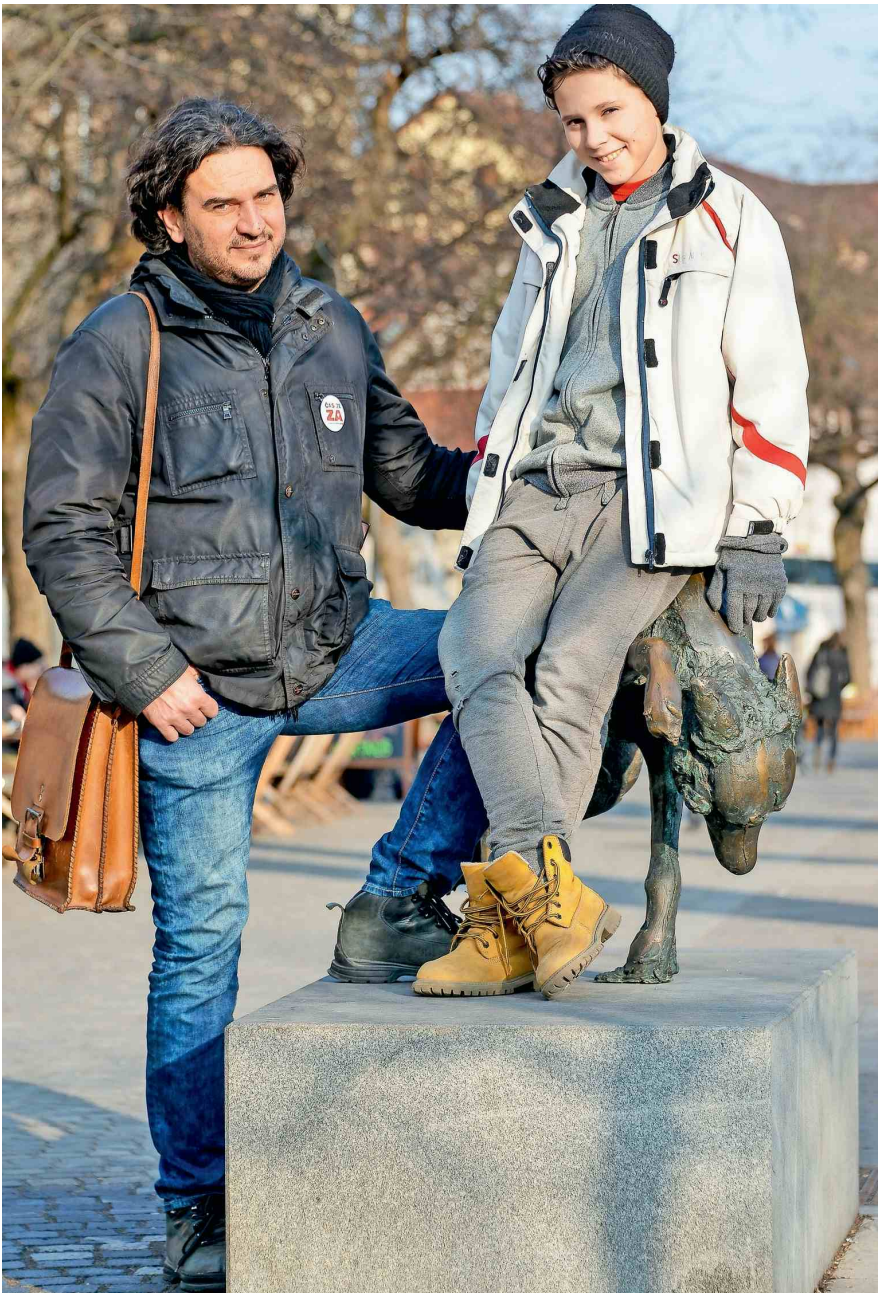
Tosja, kako se je v tebi zbudila želja, da bi igral in prišel na veliki oder Mestnega gledališča?

Tosja: Enkrat naj bi že igral v eni predstavi, a so potem vloge otrok igrali študentje. Potem pa me je ati vprašal, ali bi igral v tej predstavi, v kateri igram zdaj.

Gašper: Režiser Popovski je želel pravega otroka za vlogo otroka vojaka in me je prek Barbare Hieng – in po njenem nasvetu – ker ona pravi, da so po verjetnostnem računu otroci igralcev predisponirani za igro, vprašal, ali smo pripravljeni angažirati in posoditi Tosjo. Z Natašo sva veliko razmišlja-

Tosja: Ko sva bila mlajša in ni bilo kdaj atija doma, je snemal oddajo Popotna torba, smo kupili torto, sedli pred televizor in gledali oddajo.

vane 'slave', za katero vemo, kakšna v Sloveniji je. Zato sva mu dovolila, da se preizkusi tudi na odru. Da vidi, ali mu je zares tako všeč, kot se mu je zdelo. In odgovor je jasen: zelo mu je všeč.

Tosja, kako to, da si si želel igrati že od tretjega leta dalje? Takrat si komaj znali govoriti!

Tosja: Jaz se tega niti ne spomnim, ne vem, kaj sem rekel. Ati, kako je bilo to videti?

Gašper: Kako je bilo to videti? Ko si bil star tri ali štiri leta, si govoril: 'Jaz bom igralec.' Ko sem te vprašal, zakaj, si rekel: 'Zato da bom igral s tabo in mami.' In ko sem ti rekel, da to ni razlog za postati igralec, je naredil premor, me pogledal v oči in rekel: 'Potem pa zato, ker imam ta poklic rad iz vsega srca.' *(smeh)* Najbrž je to slišal govoriti mene

na kakšni debati, vsaj tako smo takrat ugovarjali. In je ponovil in mi postregel s takim odgovorom.

In si zdržal in vztrajal pri tej želji? Nisi vmes želel postati zdravnik ali pilot, kot vsi fantje?

Tosja: Ne.

Ste z očkom in mamico hodili na njune predstave?

Tosja: Ja, imela sta predstavo Agencija za ločitve in z njo sta nastopala po vsej Sloveniji. Z Galom sva največkrat bila v garderobi, dokler nista končala predstave. Enkrat, ko sva jo pa gledala, sem se ustrašil, ko je bil ati krvav, in sem zavpil: 'Atiii!'

Gašper: Ja, takrat sem videl, kako lahko na otroke vpliva predstava, ker do določenega

leta res ne ločijo, kaj je resnično in kaj ne. Po predstavi sem mu kazal tisto umetno kri in mu razlagal, da je hec. Še tedne je tu in tam na lepem rekel: 'Ati, kri – hec, a ne?' Od takrat sva bila bolj pozorna, kaj lahko gledata in česa ne.

Zakaj imaš rad gledališče?

Tosja: Ne vem. Rad delam predstave, ker so v živo, ne tako kot na televiziji.

Kako pa je igrati z igralci, ki si jih prej gledal samo na odru?

Tosja: Fino je. Veliko se pogovarjamo. Na začetku jih še nisem poznal, sem bil bolj tiho *(Tosja govori imena, Gašper pa priimke):* Jure Henigman, Primož Pirnat, Jana Zupančič, Matej Puc, Jaka Lah, Tomo Tomšič, Robi Korošec, Matic Lukšič, Filip Samobor ... Mi tudi pomagajo.

Gašper: Dobro si si jih zapomnil!

O čem govori predstava?

Tosja: O vojni med Škotsko in Anglijo. Anglija naj bi prinesla mir na Škotsko.

Gašper: Tosja ima kar veliko vlogo, najprej je bilo rečeno, da bo imel dva prizora, zdaj jih ima pa veliko več. Dve strani monologa je dobil.

Kakšno vlogo pa imaš?

Tosja: Sem otrok vojak. Našemu poveljniku v vojni umre otrok in potem on sprejme mene kot svojega.

Gašper: Tosja pa že od nekdaj hoče vse narediti sam, no, razen kadar se želi crkljati, takrat pa ni sledu o tej 'samosti'.

Kakšne naloge pa ima ta otrok vojak?

Tosja: Čuvam škotsko kraljico, sem zelo pogumen, sprejemem vsako nalogo.

Torej je bil režiser zadovoljen z igro, če ti je dal več prostora v predstavi, kot je najprej nameraval?

Tosja: Ne vem.

Gašper: Učimo se skromnosti, da se ne sme biti važen zaradi takšnih stvari. *(nasmeh)* A kolikor sem jaz slišal, so bili zelo zadovoljni z njim. Že na bralnih vajah so mu dali stvari, za katere prej niso bili prepričani, ali jih bo zmogel.

Kakšni so občutki očeta, ki sina 'pripušča' na oder?

Gašper: Različni, mešani, ja. Nočem zdaj klišejsko govoriti, da ne želim, da bi bil sin

v tem poslu, zakaj pa ne, saj mene ta posele pretežno osrečuje že vse življenje. A da prideš do uspeha v tem poklicu, je treba imeti tudi veliko sreče. Če pa ne prideš do uspeha, je vse skupaj precej žalostno. Ni pomembno, kaj naj bi si jaz želel, tudi nimam lestvice poklicev, si pa vsekakor želim, da bi oba, Gal in Tosja, našla področja, ki ju zanimajo, in da bi tisto, kar bosta počela, delala z veseljem. Sam imam to srečo in vem, kako je to pomembno. Saj večji del življenja preživimo ob ukvarjanju s poslom, ki ga opravljamo. Nočem nič načrtovati in prerokovati, bomo videli, kako bo šlo življenje. A če si bo Tosja želel in bo pripravljen za to delati, nima nobene ovire na poti do tega v naju z Natašo. In nobene nega soljenja pameti. Tosja je zelo samostojen, ne pusti si veliko reči. Besedilo dela doma sam. Kakšne modrosti in znanje mu skušam posredovati okrog ovinka. *(smeh)* Ko sem mu hotel olajšati pot do pomnjenja besedila in razlagal, kako delam jaz, mi je rekel, da on teh problemov nima. *(smeh)*

Kakšne talente pa ima Gal?

Gašper: Gal je sicer tudi že pokazal, da kri ni voda, je igral v predstavi, a njegove želje niso tako močne in brezpogojne kot Tosjeve, pravi, da nima takšnega ega kot vsi ostali trije člani naše družine. *(smeh)* Gal je zelo likovno nadarjen, hodi na oblikovno šolo, čudovit človek, srčen in izjemno duhovit. Pravi, da si želi, da bi šel Tosja v Hollywood, da bo njemu pošiljal denar. *(smeh)* Rekel je tudi, da bi lahko ta denar, ki ga Tosja služi, dali revnim otrokom, na primer njemu!

Tosja, pa si mu dal kaj denarja?

Tosja: *(resno)* Posojam mu. Mora mi vrniti. Potem pa mi vrne v obliki ure, na primer. Če potrebuje denar za kavo, mi proda nekaj za evro in pol. *(nasmeh)* Nariše mi risbo ali sliko.

V katero šolo hodiš, Tosja?

Tosja: V Waldorfsko šolo, v osmi razred. Nisem odličnjak.

Gašper: Zdi se mi, da sodelovanje v predstavi pozitivno vpliva tudi na njegovo šolo. Najprej sem dvomil, ampak zdaj je v šoli bolj priden, ker mora delati bolj hitro in več. Dogovorjeni smo namreč, da je šola prva.

Gašper: Ko pa smo oddajo enkrat gledali skupaj, je Gal rekel: 'Ati, glej, še en ati!' *(smeh)*

Si ponosen na očeta, ker je igravec, pa še režiser in scenarist?

Tosja: Zdi se mi kul. Nazadnje sem gledal njegov Trio. Pisal ga je poleti na morju, pred prikolico, poletje mu je šlo.

Gašper, lani je res bruhnila na dan vsa vaša ustvarjalnost, in to na polno, jeseni ste imeli zunaj šest projektov. Pisali ste scenarije, za dramo Trio, režirali in priredili besedilo Moški so z Marsa, ženske so z Venere, posneli ste več filmov: s Klemnom Dvornikom, z Maksimovičem in Šterkom, z Natašo Tič Ralijan sta povezovala Boršnikov prstan, v matičnem gledališču ste igrali v Prevarah, Švejku, v

Tosja: Enkrat, ko sva jo pa gledala (predstavo Agencija za ločitve), sem se ustrašil, ko je bil ati krvav, in sem zavpil: 'Atiii!'

Pes, pizda in peder, Samorastnikov, v prireditvah Na žaru ste bili 'coach', posneli novo sezono Fircologov ... pa verjetno sem še kaj izpustila. Kako ste zmogli?

Gašper: Konec decembra sem si res vzela malo počitka. Bilo je res veliko ponudb, nekaj sem jih moral odkloniti. Bili so zanimivi izzivi. V predstavi Trio naj bi bili najprej samo songi z veznimi teksti, potem pa je postala cela komedija s songi, in to celo v verzih, da je bilo še malo težje. *(smeh)* To je nastalo v tandemu Ivanc-Tič, ki se je izkazal že pri Prevarah. Pri Avdiću so me klicali zadnji trenutek – za režijo in priredbo besedila. Na žaru je posledica sodelovanja z Ladom, ker sva skupaj delala Ko ko komedijo, po 21 letih se mi je čisto nepričakovano 'odprlo' pri filmu, prej sem v vseh teh letih posnel dva, potem pa lani tri. *(smeh)* A stvari se zgodijo same, niti v eno nisem silil sam, vse je prišlo k meni. Rad režiram ljudi, rad pišem, rad imam izzive, nekaj pa moram tudi zaslužiti. Sem med prvaki MGL-ja, a najstnika imata tudi svoje potrebe, z Natašo sva sicer razvezana, a si pomagava. Ne bi pa vzel stvari, v katerih ne bi našel užitka. Imam privilegij, da lahko delam, kar mi je v užitek. In vsaka dejavnost zapolni drug del mene, sproža v meni različne procese.

Tosja: Saj jaz imam tudi še ostale treninge, namizni tenis, hip hop, no, ples zdaj počiva. In solistično petje se učim pri Diegu.

Gašper: Pa v plezanju se je tudi preizkušal, on je dosti bolj športnik kot jaz, treniral je judo, hokej na rolerjih, nogomet, je kar multipraktik. Vesel sem, da ima boljši posluš kot jaz.

Tosja: Mogoče bom šel v London študirat muzikal, to bi me zanimalo. Igra in petje.

Gašper, tudi vi ste multipraktik in hkrati perfekcionista. Kako gre to skupaj?

Gašper: Svojih sposobnosti se sicer zavedam, a imam takšno samopodobo, da mi vsake toliko časa delajo servis terapevti, ker sam ne zmorem. Zato bi rad, da imata moja otroka boljše samopodobo in več miru ob tem. Kljub vsem priznanjem in uspehim sem se po vseh teh šestih projektih jeseni kar malo sesul. Ne vem, kaj še iščem. Po drugi strani pa – če ne bi imel toliko dvomov – vprašanje, kakšni bi bili rezultati mojega dela. Upam si reči, da delam pošteno in da vlagam veliko truda. Ni pa zdravo, da se toliko grizem, kot se. Dejstvo je, da nihče ni popoln. *(smeh)* Moraš si dovoliti tudi napako ali poraz.

Tosja, kaj počneš skupaj z atijem? Si zadovoljen z njim?

Tosja: Ja, je dober ati. *(nasmeh)*

Gašper: Še dva evra pod mizo. *(smeh)*

Tosja: Med vikendi igramo človek ne jezi se, se pogovarjamo, gledamo televizijo, filme, komedije, nadaljevanke, slovenske šove, ki pa jih ati ne sme komentirati, ker je preveč kritičen.

Gašper: Ja, to me je pa Tosja res prosil, naj ne komentiram in naj ne bom preveč kritičen, in ima prav. Nekoč sva skritizirala Justina Bieberja, ampak ne njega osebno, bolj tehnično, ozadje, ki stoji za njim. Pa ni bilo prav.

Tosja: Ko sva bila mlajša in ni bilo kdaj atija doma, je snemal oddajo Popotna torba, smo kupili torto, sedli pred televizor in gledali oddajo.

Gašper: Ko pa smo oddajo enkrat gledali skupaj, je Gal rekel: 'Ati, glej, še en atil!' *(smeh)*

V Trnju pri Pivki imate vikend in konjička – ga še redno obiskujete?

Gašper: Ne, zdaj gremo bolj malokrat tja, ker tam ni interneta in tehnologije in Galu in Tosju ni tak žur. Galu sploh ne, zdaj gre rajši s prijatelji, tako da trenutno vikend ni zanimiv.

Tosja: No, meni je še kar, ker me tam čaka moped in komaj čakam pomlad.

Gašper: Drugače pa smo tam preživeli ogromno časa.

Tosja: Ati mi je povedal, da sem mešal, kje sem doma. Tam ali v Ljubljani.

Gašper: Oba sta imela rada vas in vaško življenje, tam sta bila res razpuščena. Levo krave, desno konji, v vas sta šla brez skrbi, vsi so ju poznali. Pri sosedih sta imela družbo otrok. Zdaj pa sta v drugačnih letih.

Tosja, kje bi rajši živel danes, v mestu ali na vasi?

Tosja: V mestu, ker je vse bližje.

Gašper igra v črni komediji Kos plastike.

Zaradi interneta?

Tosja: Zaradi vsega, trgovin ... in tudi interneta.

Gašper: Gal je že prešel to fazo, ker jih ima sedemnajst, zdaj pravi: »Kakšen ipad ali iphone, eye contact!« *(smeh)*

Kako se razumeta z bratom?

Tosja: Imava se rada, ampak se pa tudi vsak dan skregava. Kot brata pač.

Ga kaj vprašaš za nasvet, kako je treba z dekleti?

Tosja: Ne.

Gašper, kaj počnete, kadar ste kakšno minutko prosti?

Gašper: Prostega časa nimam, kar pa ga imam, ga zelo rad preživim s Tosjem in Galom, ki sta moja največja zaklada in največji smisel, ki me drži pri življenju in dobri volji, kar pa ga še ostane ponoči, po predstavi, s prijatelji in sodelavci. Po štirinajstih urah se sesedem na našo teraso in potrebujem najmanj kakšno uro, da pridem k sebi in se hidriram, poklepetamo o predstavi kot o zadnji fazi dela in še o marsičem. Trenutno imam v življenju otroka in prijatelje.

Prizor iz drame Dunsinane, v kateri Tosja igra otroka vojaka.

